

Conclusións

Dos debates que seguiron as mesas redondas e conferencias das xornadas, e que non reproducimos nas actas por problemas de espazo, tiráronse unha serie de conclusións que se leron na sesión de clausura, que se transmitiron aos medios de comunicación e que reproducimos a continuación:

1. Queremos proclamar que o galego segue a ser unha lingua viva, aínda que sometida a un trato discriminatorio que non corresponde ao seu papel como lingua oficial do país e das súas institucións. Por seren as linguas algo máis que un instrumento de comunicación, o proceso de substitución do galego está motivado na imposición dun sistema en que se procura a redución a un único modelo cultural e lingüístico.
2. Queremos difundir a existencia dun importante movemento asociativo a prol da lingua galega en todas as vilas e cidades, nomeadamente na Coruña e en Ferrol, un movemento claramente enraizado e con tradición local de que nos sentimos bebedores.
3. Solicitamos dos diferentes cargos públicos institucionais, fundamentalmente dos que representan as comarcas e as cidades en que se integran os campus da UDC, que utilicen o idioma galego como lingua habitual de expresión.
4. Reclamamos destas institucións, igualmente, a existencia dun organismo que recolla a nosa toponimia tradicional e que se dedique a manter a nosa riquísima memoria colectiva.
5. Canto á Universidade da Coruña, anunciamos o comezo dun proceso de debate que acabe nun consenso para deseñarmos e desenvolvermos un plano de normalización lingüística que recolla as accións necesarias para habitualizarmos o uso do galego na UDC.

6. Este plano de normalización lingüística debe adaptarse a cada situación concreta e acentuar a planificación no referido aos usos lingüísticos, sen descoidar, evidentemente, o reforzo da competencia. Iguamente, este proxecto debe procurar a implicación de toda a comunidade universitaria, fuxindo da súa redución a un grupo ou sector.